

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Broeders en Zusters laten wij het Woord openen bij Johannes 4 en lezen de verzen:19-24. *“De vrouw zeide tot Hem: Here, ik zie, dat Gij een profeet zijt. Onze vaderen hebben op deze berg aangebeden en gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de plaats is, waar men moet aanbidden. Jezus zeide tot haar: Geloof Mij, vrouw, de ure komt, dat gij noch op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden. Gij aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten, want het heil is uit de Joden; maar de ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidders; God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid”.*

Vervolgens wil ik met u lezen 1 Petrus 2:1-6. *“Legt dan af alle kwaadwilligheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij, en verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid, indien gij geproefd hebt, dat de Here goedertieren is. En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus. Daarom staat er in een schriftwoord: Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen”.*

Het centrale thema is:

AANBIDDEN IN GEEST EN WAARHEID

Als wij deze twee Schriftgedeelten goed lezen, dan zullen wij ontdekken, dat het er om gaat, dat wij geestelijke mensen moeten worden. Wij zijn immers geroepen, zoals wij dat lezen in 1 Petrus 2:5, om samen een geestelijk huis te vormen en om als Gemeente een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers. Een priester moet offers brengen, anders verzaakt hij zijn priesterschap. Laten wij de tijd nemen om bij deze dingen stil te staan.

De gemeente van Jezus Christus is geroepen om God te aanbidden in geest en waarheid. In Hebrëeën 3:1 staat geschreven wat van belang is en laten wij dat maar even opzoeken: *“Daarom, heilige broeders, deelgenoten der hemelse roeping, richt uw oog op de apostel en hogepriester onzer belijdenis, Jezus”.*

Wij lezen hier duidelijk dat wij een hemelse roeping hebben, dit in tegenstelling tot het volk Israël, dat een aardse roeping heeft. En toch is er een duidelijk overeenkomst tussen de eredienst van Israël en die van de Gemeente.

Wanneer Israël God vereren en aanbidden wil, dan moest Israël in het beloofde land zijn, want daar had God alle aardse zegeningen aan verbonden. Het moest in Jeruzalem zijn tempel hebben, met de daarbij behorende eredienst. Zij moesten niet alleen priesters hebben, maar ook een hogepriester en een altaar, waarop onophoudelijk offers werden gebracht.

Er is dus in die zin een overeenkomst tussen hen en de Gemeente.

Willen wij God waarachtig dienen, vereren en aanbidden, dan zullen ook wij in het beloofde land moeten zijn. Niet in een aards land, maar in de Hemelse Gewesten.

Ziet u gelijk de tegenstelling van Israël haar erediensten en onze erediensten in die Hemelse Gewesten, wat voor ons natuurlijk oog onzichtbaar is. Wij zijn door het offer van onze Hogepriester niet alleen met Hem gekruisigd, gestorven en begraven, wat wij tot uitdrukking brengen in de doop, maar God heeft ons mede opgewekt en al mede gezet in de Hemelse Gewesten.

Dit alles is ook noodzakelijk want, zoals God aan Israël alleen aardse zegeningen kon geven wanneer zij in hun eigen land waren en niet daarbuiten, zo heeft God een volheid van zegen voor Zijn gemeente, mits de gemeente vertoeft in de Hemelse Gewesten.

Paulus bevestigt dit ook duidelijk in Efeziërs 1:3. *“Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus”.* Alleen als wij dus in de Hemelse Gewesten zijn, dan is daar de volle zegen voor ons.

En zoals het voor het land geldt, geldt het ook voor de tempel. Israël had een aards gebouw nodig op de plaats, die God had aangewezen, de tempel op de berg Moria in Jeruzalem. Dat was een zichtbaar gebouw, een afschaduw van de ware heerlijkheid, die komen zou.

Voor de Gemeente is er geen zichtbare tempel nodig. Wij moeten ons zelf als levende stenen laten invoegen op het fundament, de levende steen Jezus Christus, om met elkaar het geestelijk huis te vormen. Dit is voor het natuurlijke oog onzichtbaar.

Daarvoor moeten Gods kinderen ook wedergeboren zijn uit de Geest, levend gemaakt door de Geest van God en gedoopt en vervuld met de Heilige Geest, opdat wij de geestelijke dingen kunnen horen en zien en niet die dingen, die zichtbaar en stoffelijk zijn.

Vanaf het begin is er voor de Gemeente van Jezus Christus het gevaar geweest, dat men terug zou grijpen naar de oude eredienst, zoals die onder Israël bestond, met zichtbare dingen.

Men begon steeds mooiere kerken te bouwen. Maar dat is een dodelijk gevaar, zo bedoelt God het voor ons niet! Als wij vergaderen in zo'n prachtig gebouw, denken wij, dat dat het huis van God is, maar wat leert God ons in het Nieuwe Testament?

Laten wij eens lezen in Handelingen 7:47-50. *“Maar (eerst) Salomo bouwde Hem een huis. De Allerhoogste echter woont niet in wat men met handen maakt, zoals de profeet zegt: De hemel is Mij ten troon, en de aarde een voetbank mijner voeten. Wat voor huis zult gij Mij bouwen, zegt de Here, of wat is de plaats mijner rust? Heeft niet mijn hand dit alles gemaakt?”*

Het dodelijke gevaar voor ons is, dat wij door onze aardse zintuigen worden afgetrokken van de ware eredienst van God. Door de prachtige kerken, door de ceremoniën, door de mooie liturgie en noemt u maar op. Het is een list van de duivel om ons geestelijk oog af te trekken van datgene, waar het God om te doen is.

Men noemt een kerk, kathedraal of tempel ten onrechte vaak het huis van God, maar dat zijn ze niet. U en ik zijn, als we wederom geboren zijn, geroepen om samen Gods tempel te zijn, waarin God werkelijk woont met Zijn Geest, waar Jezus Christus het centrale punt is waar het om gaat.

Hij, Jezus Christus, is onze Hogepriester en wij zullen door Hem God vereren en aanbidden. En dat zullen wij doen op een wijze die Hem welgevallig is. Dan moet onze blik zich afwenden van het zichtbare, het aardse en moeten wij alleen opzien naar Hem.

Laten wij ook maar eens lezen Handelingen 17:24-25. *“De God, die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, die een Heer is van hemel en aarde, woont niet in tempels met handen gemaakt, en laat Zich ook niet door mensenhanden dienen, alsof Hij nog iets nodig had, daar Hij zelf aan allen leven en adem en alles geeft”.*

Vandaar ook dat duidelijke antwoord van de Here Jezus aan die Samaritaanse vrouw in Johannes 4. Zij had geleerd van haar voorvaderen, dat de berg Gerizim aanbeden moest worden en daar was ook hun tempel. De Samaritanen hadden niet alleen een tempel, maar ook een hogepriester en ook offers, geheel naar het voorbeeld van Israël.

Er was een soort van jaloezie tussen de Israëlieten, die de tempel te Jeruzalem hadden, en de Samaritanen. Daarom vroeg die vrouw ook heel terecht, wie er nu gelijk had? En Jezus antwoordt haar: *“Geloof Mij, vrouw, de ure komt, dat gij nog op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zal aanbidden. Gij aanbid wat gij niet weet; wij aanbidden wat wij weten*”.

Dat was een duidelijk antwoord: de ure komt, want de Oud Testamentische eredienst was een schaduwdienst. Het was een schaduw van de dingen die komen zouden: Jezus Christus. Toen Hij gekomen was, kon Hij deze woorden spreken.

Deze vrouw was niet wedergeboren, dat kon ze ook niet zijn.

En allen, die nog altijd die oude eredienst houden, zijn nog niet wedergeboren. Israëlieten of Samaritanen die Jezus Christus niet kennen als hun Verlosser zijn niet wedergeboren.

Maar er is ook een Christendom, dat niet wedergeboren is, dat uitgaat naar een aards gebouw, een aardse kerk, een aardse eredienst, naar wat voor ogen zichtbaar is. *“Gij aanbidt wat gij niet weet”*.

Zij weten wel dat er een almachtige God en schepper is, maar zij kennen Hem niet. Zij weten niet wie Hij werkelijk is, en dat kunnen ze ook niet weten, omdat de natuurlijke mens geestelijk dood is en de geestelijke dingen niet kan verstaan. Zij vinden dat dwaasheid. Daarom zegt de Heer ook: *“Wij aanbidden wat wij weten”*.

En daarna komt dan die wonderlijke uitspraak in de verzen 23 en 24 in Johannes 4. *“maar de ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidders; 24 God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid”*.

Israël moest dus niet alleen in het beloofde land zijn, niet alleen zijn tempel hebben, maar óók zijn hogepriester en een priesterdienst met een altaar en offers. Vooral de hogepriester, die eenmaal in het jaar, op de “Grote Verzoendag”, het Heilige der Heiligen binnenging om verzoening te doen.

Zonder het werk van de hogepriester was het onmogelijk God te vereren, te aanbidden of te dienen. Israëls hogepriester is een voortype van de ware Hogepriester, Jezus Christus. De hogepriesters in Israël waren van de orde van Aäron. Het waren mensen, die net als u en ik, met zonde bevuurd waren en dus niet werkelijk hogepriester konden zijn, het was een schaduwdienst.

Wij weten ook, dat het altaar bij hen zichtbaar was, het koperen brandofferaltaar, waar dagelijks de dieren op verbrand werden, vooral op de Grote Verzoendag. Dus een zichtbaar altaar, zichtbare offers, zichtbare bloedstortingen en een zichtbare hogepriester met zijn prachtige kledij, alles zichtbaar en tastbaar; maar het was slechts een afschaduwing, opdat wij, wanneer de Heer gekomen zou zijn, geestelijke mensen zouden worden, om van al dat zichtbare de ware betekenis te kunnen gaan zien.

Daarom heeft de gemeente niet alleen een hemels vaderland en een hemelse stad, maar daarin is ook geen tempel want zij, die tot de gemeente van Jezus Christus behoren, zijn geroepen om zelf levende stenen te zijn voor de bouw van een geestelijk huis, een tempel van de levende God.

En dat is mogelijk, omdat wij nu een waarachtige Hogepriester hebben, niet meer naar de ordening van Aäron, die vergankelijk is en nog met zonde behept, maar die Hogepriester, die voor eeuwig blijft naar de ordening van Melchizedek, die Zichzelf als een smetteloos offer aan God heeft gebracht door de eeuwige Geest.

Natuurlijk stierf Jezus op het kruis lichamelijk, dat was zichtbaar, maar Israël heeft dat niet begrepen. En nog altijd wordt iedere zondaar vandaag gered, doordat zijn geestelijke ogen geopend worden en hij Jezus ziet, die het volbracht heeft aan het kruis van Golgotha, wiens offer voor eens en altijd is gebracht en geen herhaling meer behoeft.

Een offer, dat in alle offers voorziet en ons volkomen kan volmaken, zoals de Schrift ons dat in de Hebreeënbrief duidelijk vermeldt.

Laten wij maar eens lezen Hebreeën 9:13-14. *“Want als (reeds) het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen”?*

Ja, dan kunnen wij God pas dienen door deze Hogepriester. Want God is geest en wie hem aanbidden en dienen wil, moet dat doen in geest en waarheid.

Zo zien wij hoe wij, in tegenstelling tot Israël, niet alleen samen een geestelijk huis vormen, een waarachtig priesterschap, maar dat wij ook geestelijke offers moeten brengen, die God welgevallig zijn.

Nu wil ik uw aandacht vragen voor wat de Heer Jezus zegt in Johannes 4:23. *“maar de ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidders”*. De Vader zoekt zulke aanbidders.

Om zo'n aanbidder te kunnen worden, moeten wij eerst vanuit de dood in het leven komen. Want wij weten wel dat wij van nature – wie wij ook zijn – dood zijn in zonde. Laten wij maar lezen hoe Paulus dit zegt in 1 Corinthiërs 2:14. *“Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is”*.

Van nature zijn wij dus helemaal niet in staat om God in waarheid te aanbidden. Daarvoor hebben wij ook eerst die Hogepriester nodig en het altaar, dat Hij óók is, en Zijn kostbaar bloed, Zijn totale volbrachte werk, om uit de dood over te gaan in het leven.

Wij hebben net gelezen, dat God zulke aanbidders zoekt. Nu is er een tweeërlei zoeken! Om zo'n aanbidder te worden, moet eerst de Zoon ons zoeken. De Here Jezus is gekomen om het verlorenen te zoeken, zoals wij dat bijvoorbeeld kunnen lezen in Lucas 19:10. *“Want de Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden”*.

Dat is het eerst noodzakelijke. Eerst moet de natuurlijke mens, die dood ligt in de zonde, dus geestelijk dood is, gezocht en gevonden worden door Jezus Christus, opdat hij de Christus geopenbaard krijgt en de Heer zijn blinde ogen en zijn dove oren kan openen en hem een hart geeft, om Hem te zien, die de ware Hogepriester is in Zijn geestelijke offerande op het kruis van Golgotha.

Het zoeken gaat dus van God uit! Maar als de goede Herder het verloren schaap gaat zoeken, is het uiteraard van belang, dat het schaap ook zijn stem laat horen om aan te tonen waar het is. De Heer zegt: *“wie zoekt, zal vinden”*.

Houd echter wel vast, dat het zoeken uitgaat van Gods Geest. Van nature zoeken wij God niet, maar als wij onze nood gaan ontdekken, gaan wij zoeken, omdat de Heer als de goede Herder ons zoekt. Waar twee naar elkaar zoeken, zullen zij elkaar vinden, denkt u ook niet?

Wij moeten leren, niet te zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare. Paulus zegt: *“het zichtbare is tijdelijk, het onzichtbare is eeuwig”*. Als de Zoon ons gevonden heeft, wat gebeurt er dan?

Dan komt Hij met Zijn Geest in ons hart wonen en in onze geest en dan worden wij opnieuw geboren in Hem, in Zijn kruisdood en in Zijn opstanding. Wij krijgen deel aan Jezus Christus, door Zijn Geest, Die in ons komt en met onze geest gaat getuigen. Zo worden wij levend gemaakt door de Geest van God, de adem van God, zodat wij kinderen Gods zijn.

Als wij zo tot Jezus gekomen zijn, ons in Hem laten indopen en Zijn Geest hebben ontvangen, dat getuigt die Geest met onze geest dat wij kinderen Gods zijn en dan gaan wij met onze geest roepen: *“Abba, Vader”!*

Nu is die natuurlijke mens een geestelijk mens geworden; nu moet hij echter nog naar zijn doel komen, waartoe God hem roept. God wil, dat wij tezamen het geestelijke huis gaan vormen; God wil, dat wij ons als levende stenen laten invoegen op dat enige fundament, Jezus Christus, om samen een woonstede Gods te zijn in de Heilige Geest. Een geestelijk huis, om samen een priesterschap te vormen.

Hoe gebeurt dat nu? De bekeerde weet nu dus, dat God waarlijk zijn Vader is, door de Geest. Niet omdat hij dat voelt, maar omdat Gods Geest hem daarvan overtuigd heeft. Deze mensen zoekt nu de Vader, om ze tot ware aanbidders te maken. Om ze samen te voegen in een geestelijke woonstede, om een priesterschap te vormen tot het brengen van geestelijke offers, teneinde zo waarlijk God te aanbidden in geest en waarheid.

Daarom roept de apostel door Gods Geest ons op, als wij gered en wedergeboren zijn: *“zoekt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn”*. Aardse dingen zijn zichtbare dingen. Ga je niet samenvoegen om samen een mooi kerkje te bouwen en om allerlei collectes vragen om weer een nieuw gebouw neer te zetten. Dwaasheid!

Laat je tot een geestelijk huis bouwen, zoek de dingen die boven zijn, waar God is want je leven is met Christus verborgen in God. De Heer staat op het punt om weder te komen om Zijn gemeente te komen halen. Ik zeg u, het is de laatste ure, of u het geloven wilt of niet.

Eén blik naar het Midden Oosten is genoeg, wij rennen naar het einde van deze genade bedeling. Er is nog steeds een tijd van genade. Misschien nog even uitstel, opdat de kinderen Gods eindelijk tot het inzicht komen, dat ze een geestelijk huis moeten vormen.

Vele Christenen blijven vleselijke Christenen. In 1 Corintiërs 3:1 zegt Paulus het al. *“En ik, broeders, kon niet tot u spreken als tot geestelijke mensen, maar slechts als tot vleselijke, nog onmondigen in Christus”*. Zij waren wel wedergeboren kinderen Gods, maar ze bleven onmondig, vleselijk en ze zochten het altijd weer in uiterlijkheden, in zichtbare dingen.

Daarom zegt Paulus ook in 1 Corintiërs 2:9. *“Maar, gelijk geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben”*.

Telkens als wij als Gods kinderen samenkomen in onze erediensten, dan dienen wij zo in de Heilige Geest vergaderd te zijn, dat wij God gaan vereren, gaan verheerlijken, loven en prijzen, Hem alle dankzegging en aanbidding toebrengen, die Hem alleen toekomt. Omdat Hij ons alles reeds heeft gegeven. Omdat wij reeds gezegend zijn met alle zegeningen in de hemelse gewesten.

Laten wij dit nogmaals opslaan en lezen: Efeziërs 1:3. *“Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei (grondtekst staat: **alle**) geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus”*. Ziet u dat Paulus daar **niet** begint met zegeningen van God te vragen!

Wij willen altijd weer vragen om zegeningen. Maar zo bedoelt God het niet! Hij heeft ons in Jezus Christus **ALLES** gegeven. Hij heeft ons in Hem gezegend met **ALLE** zegen in de Hemelse Gewesten. **WAT IS DAAR DAN NOG NIET BIJ?**

Vergist God Zich ergens? Wat moeten wij dan doen? Wij moeten God zegenen! Heeft God onze zegen nodig? Neen, maar God wil, dat wij Hem vereren en aanbidden, Hem verheerlijken. In alles wat wij doen. Want wij moeten geestelijke offers brengen. Daarom stellen wij allereerst ons lichaam Hem als een levend, welgevallig offer ten dienste.

Opdat wij met heel ons hart, heel onze ziel, heel ons verstand, met alles wat in ons is Hem verheerlijken.

Het IS ons gegeven. God vraagt van ons slechts onze wederliefde, voor zover wij die als zwakke mensen kunnen geven. Maar ook daarvoor hebben wij de Geest nodig, om Hem te danken en te aanbidden voor dat offer op Golgotha, voor die liefde, voor dat altaar, voor die Hogepriester, voor Zijn kostbaar bloed, voor het Hogepriesterlijke werk dat Hij verrichtte en nog steeds verricht door voor ons te bidden en te pleiten en onze voorspraak te zijn.

Vader in de hemel help U ons te verstaan wat U bedoelt, wanneer U zegt: *“Want zulke aanbidders zoekt de Vader”*.

Is het niet wonderbaar, dat God zulke aanbidders onder Zij kinderen zoekt? Om door deze aanbidders verheerlijkt te worden voor wat Hij ons schonk in het Lam, het liefste wat Hij heeft. Als wij de dingen zoeken die boven zijn, dan heeft God ons heel gauw gevonden in zo'n aanbiddingsdienst en zullen wij gaan aanbidden in Geest en Waarheid.

Amen.